

Dvojité gravitační mikročocky umožňují efektivně zkoumat rozložení intenzity záření na povrchu hvězd. V této práci zkoumáme citlivost míst v geometrii čocky na efekty spojené s plošným zdrojem. Identikovali jsme dříve neznámé citlivé oblasti mezi protilehlými hroty dvou kaustických křivek. Zjistili jsme, že pravděpodobnost detekce efektu plošného zdroje může být až dvakrát vyšší než pravděpodobnost přechodu kaustické křivky. Studovali jsme vliv okrajového ztemnění a porovnali dvě třídy jeho modelů. U spektrálních změn zdroje jsme popsali základní efekty a srovnali je s podobnými jevy popsányi u jednoduchých čockek dříve. Ověřovali jsme také platnost aproximace lineárního záhybu a našli jsme neshodu s přesnými výpočty i v případech příznivých pro aproximaci.